ЛЕКЦИЯ 6

ОТБЕЛЯЗВАНЕ НА РАЗЛИЧНИ ТЕМБРИ И ЗВУКОВИ ЕФЕКТИ

Тембърът е една от характерните черти на музикалния звук, произведен от човешки глас, от цигулка, флейта или от тромпет.

При записките на "Стенотон", ако се отнасят до солово изпълнение на цяла пиеса, пред ¢ не се означава каквото и да било, защото от заглавието е ясно за какво се отнася. Например Соната за соло цигулка, Концерт за флейта, Ария за баритон и пр.

При слушане на хорови ансамбли обикновено записваме мелодията на първия глас (сопран или тенор), без да отбелязваме тембъра. При отделни пасажи, изпълнявани от солисти обаче, е задължително да се означи S за сопран и съответно A за алт, T за тенор и B за бас.

При оркестрово изпълнение отделните солови партии се означават с Fl – флейта, F – фагот, CL – кларинет, C – хорна, Tr – тромпет, Tb – тромбон, – цигулка, – виолончело, – виола, – контрабас и пр.

При непосредствено препрочитане на музиграмата записките се допълват и с други знаци за прослушани тембри в зависимост от съставите на оркестъра и изпълняваните отделни солови партии от струнната група, дървената група, медната група и ударните инструменти. Принципът е съкратено или символично (с идеограма) да се предшества пасажът от съответния знак.

За шумови и резонантни (например от чинели) звукови ефекти е целесъобразно в различен размер да се прилага знакът или с названието или символа на инструмента, създаващ ефекта. Например – камбанка, – чинели, – тимпани.

Ритмичната характеристика на пасажите, изпълнявани с горните инструменти, задължително се отбелязва. Например ... % 2

съответства на традиционното нотно писмо от фиг. 6. 1.

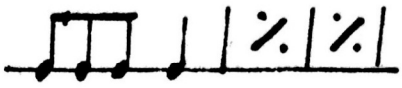

Фиг. 6. 1. Тимпани